

- „A földet pusztító tűz borítja, de az igazak biztonságban vannak a Szent Városban. Akik az első feltámadáskor léptek ki a sírjukból, azokon nincs hatalma a második halálnak. Míg Isten a gonoszoknak megemésztő tűz, népének nap és pajzs (Jel 20:6; Zsolt 84:12).” (EGW. NK. 598,1.)
- „Azután láttam, hogy az a tűz, amely az istenteleneket elpusztította, minden tisztátalan dolgot is megemésztett és megtisztította a földet. Majd ismét láttam, hogy a föld már megtisztult és semmi nyoma sem maradt többé a régi átoknak.” (EGW: TL. 256,3.)
- „Isten egész világegyeteme megtisztult és a nagy küzdelem örökre véget ért.” (EGW: TL. 256,3.)

A VÉGIDŐ ESEMÉNYEI – 13.

AZ EZER ÉV UTÁN KÖVETKEZŐ ESEMÉNYEK

I. Visszatérés a Földre

1. **Hogyan és milyen módon teljesedik be az az esemény, amikor a megváltottak serege Jézussal együtt visszatérnek a Földre?**
 - Jézus befejezi a gonoszok és az elbukott angyalok megítélését, és ezt követően féltelmes méltósággal száll le a Földre, hogy a nagy küzdelem utolsó csatáját megküzdje, és újjá teremtsen mindent, amit a bűn megrontott.
 - „Az ezer év végén, amikor az ítélet már az összes gonoszokra kimondatott, Jézus szentjei a szent angyalok kíséretében elhagyják a várost.” (EGW: TL. 253,1.)
 - Zakariás próféta szerint Jézus az Olajfák-hegyére ereszkedik, ahonnan feltámadása után felemelkedett, és ahol az angyalok megismételték visszatérésének ígérését.
 - A próféta ezt mondja: „Mert eljön az Úr... És azon a napon az Olajfák-hegyére veti lábait... és az Olajfák-hegye közepén ketté válik,... igen nagy völgyé.” **Zak. 14,3-4.**
 - „Jézus a szentekkel egyetemben alászáll az Olajfák hegyére, amely kettéhátsad és helye nagy síkság lesz, **amelyen Isten paradicsoma foglal helyet.** A föld többi része nem tisztítatik meg az ezer év végéig.” (EGW: TL. 39,2.)
2. **Mi történik azután, amikor Jézus az Olajfák hegyét kettéválasztja, és az így képződött hatalmas síkságot megtisztítja a bűn minden hatásától?**
 - Ekkor az új Jeruzsálem káprázatos ragyogással alászáll az égből a fogadására megtisztított és előkészített helyre, hogy ettől fogva a világegyetem új központja legyen, ezért még az Atya is a megváltottakkal fog együtt élni a Földön.
 - „És én János látám a szent várost, az új Jeruzsálemet, amely az Istentől szállott alá a mennyből”. **Jel. 21,2.**
 - „Az Isten sátora az emberekkel van, és velük lakozik, és azok az ő népei lesznek, és maga az Isten lesz velük, az ő Istenük.” **Jel. 21,3.**
 - Miután a város leereszkedett és elfoglalta a Jézus által kijelölt helyét, Krisztus újra visszatér a Szent Városba, majd Őt követi a megváltottak sokasága, és az angyalok, akik ekkor is elkísérték Jézust.
 - Már Zakariás is prófétált erről az eseményről: „Bizony eljön az Úr, az én Istenem, és minden szent vele”. **Zak. 14,5/b.**
 - Mindezek végén „Jézus és a szent angyalok az összes szentek kíséretében visszamennek a szent városba.” (EGW: TL. 254,2.)
3. **Hogyan lehetséges az, hogy az új Jeruzsálemben elfér a megváltottak teljes serege, sőt még azok az angyalok is, akik Jézust elkísérték erre az útjára?**
 - Mivel ez a város az egész világegyetem központja fog lenni, ezért a méretében nem hasonlítható össze a mai nagy városokkal.

- A Jelenések könyvében János apostol megadja az új Jeruzsálem méreteit is, így hozzávetőleges elképzelésünk lehet a nagyságáról.
- Aki Jánossal volt a látomása alkalmával, „*annál volt egy arany vessző, hogy megmérje a várost... És megmérte a várost a vesszővel, tizenkétezer futamatnyira.*”. Jel. 21,15-16.
 - 1 futamat = 185 méter, a 12.000 futamat pedig = 2.220 km, ez valószínűleg a városfal kerületét jelenti.
 - Mivel „*annak hosszúsága és szélessége... egyenlő*”, ezért a megadott mérték négyfelé osztva 555 kilométert jelent, vagyis ennyi egy oldalának a mérete.

II. A nagy küzdelem utolsó eseményei

1. Mi történik azután, amikor Jézus a megváltottakkal együtt bemennek a városba, amely elfoglalta helyét a Jézus által megtisztított földterületen?

- „*Az ezer év végeztével, Jézus angyalaival és szentjeivel együtt elhagyja a szent várost, s mialatt alájön velük a földre, az istentelen halottak feltámadnak;*” (EGW: TL. 40,2.)
 - „*Jézus most félelmetes fenséggel szólította elő a gonoszokat.*” (EGW: TL. 253,2.)
- János apostol azt is elmondja, hogy ekkor, „*amikor eltelik az ezer esztendő, Sátán eloldatik az ő fogságából.*” Jel. 20,7.
 - Sátánnak ez az eloldoztatása azt jelenti, hogy Jézus ekkor az összes gonosz embereket fel fogja támasztani, ezért Sátán újra gyakorolhatja felettük befolyásoló hatalmát.
- „*Az ezer év végeztével Jézus az Olajfák hegyén áll, amely kettéhasad és nagy síksággá lesz. Az istentelenek, akik épp ekkor támadnak fel, ijedten menekülnek. Majd a szent város alászáll erre a síkságra. Sátán ekkor betölti lelkével a feltámadt istenteleneket, elhitei velük, hogy a városban tartózkodó sereg csekély, ellenben az ő serege hatalmas, hogy a szenteket legyőzhetik, és a várost bevehetik.*” (EGW: TL. 40,2.)

2. Az ezer év végeztével milyen különbség látható a szent városban lévő megváltottak, és a városon kívül tartózkodó gonoszok között?

- Óriási a különbség a városon kívül valók és a városon belül valók között, ami mindkét tábor részére egy összehasonlítási lehetőség annak megértésére, hogy mit nyert, illetve mit veszített el a személyes döntésével.
 - Az igazakat Jézus hervadhatatlan ifjúsággal és szépséggel ruházta fel, a gonoszok viszont a betegség és a halál nyomait viselik magukon a feltámadásuk után is.
 - Az egyik csoportban azok vannak, akik az örök élet birtokosaivá lettek, a másik oldalon pedig azok vannak, akik a kárhozát ítéletének beteljesedését várják, vagyis a végső és teljes megsemmisülést.

- „*Ekkor mindenki előtt világossá válik, hogy a bűn zsoldja nem a csodálatos függetlenség, nem az örök élet, hanem rabság, romlás és halál. A gonoszok látni fogják, mit vesztek lázadó életükkel. Az „igen-igen nagy örök dicsőséget” semmi be vették, amikor Isten felkínálta nekik. De milyen kívánatosnak tűnik most!... Belátják, hogy Isten jogosan rekeszti ki őket a mennyből.*” (EGW: NK. 593,3.)
 - „*Sátán látja, hogy lázadása, amelyre senki nem kényszerítette, alkalmatlanná tette a mennyei életre. Képességeit az Isten elleni harcban gyakorolta. A menny tisztasága, békéje és harmóniája mérhetetlen gyötrelmének száma. Isten irgalma és igazságossága ellen emelt vádjai elnémulnak. A gyallázat, amellyel Jahvét akarta illetni, teljesen visszahull reá. És Sátán most leborul, és beismeri, hogy Isten jogosan ítélte el.*” (EGW: NK. 595,2.)
 - János apostol is látta ezt a pillanatot: „*Mert eljönnek mind a pogányok és lehajolnak előtte; mert a te ítéleteid nyilvánvalókká lettek.*” Jel. 15,4.
 - „*Az egész világegyetem láthatja a különbséget Isten kormányzata és Sátán uralma között. Sátánt a saját cselekedetei ítélik el. Az események teljes mértékben igazolják Isten bölcsességét, igazságosságát és jogosságát.*” (EGW: NK. 595,3.)
 - „*A bűn történelme az egész örökkévalóságon át tanúskodni fog arról, hogy minden teremtmény boldogsága szorosan összefügg Isten törvényének létezésével. A nagy küzdelem összes tényét látva, az egész világegyetem – hűségesek és lázadók – egyként hirdetik: 'Igazságosak és igazak a Te utaid, óh szentek Királya!'*” (EGW: NK. 595,3.)
- ### 6. Milyen esemény igazolja vissza Isten ítéletét azzal kapcsolatban, hogy a bűneikhez ragaszkodó teremtményeinek nem adhat kegyelmet, meg kell halniuk?
- „*Sátán kénytelen elismerni Isten igazságosságát, és meghajolni Krisztus főhatalma előtt, de jelleme változatlan marad. Elsőprő áradatként tör ki belőle ismét a lázadás. Eszeveszett dühében eltökéli, hogy nem adja fel a nagy küzdelmet. És felkészül a menny Királya elleni utolsó elkeseredett harcra. Alattvalói közé rohan, és megpróbálja őket a maga dühével áthatni, és azonnali harcra indítani.*”
 - *De a megszámlálhatatlan milliók között, akiket ő csábított lázadásra, senki sem akad, aki elismerné felsőbbtségét. Hatalma véget ért. A gonoszok éppúgy gyűlölik Istent, mint Sátán, de ők felismerik helyzetük reménytelenségét, azt, hogy nem tudják Jahvét legyőzni. Démóni dühvel támadnak Sátánra, és azokra, akik eszközei voltak a megtévesztésben, mert haragjuk most már ő ellenük lobbant fel.*” (EGW: NK. 596,2.)
 - „*Sátán híveinek táborába rohan s igyekszik tette izgatni őket. De Istentől tűz hull alá az égből s a hatalmasokat s nagyokat, a szegényeket és kicsinyeket együttesen megemészti. Láttam, hogy egyesek gyorsan megsemmisültek, míg mások tovább szenvedtek. Cselekedeteik szerint vették fel büntetésüket.*” (EGW: TL. 256,1.)
 - „*Sátánnak – mivel Isten az igazak bűneiért is őt terheli meg – nemcsak saját lázadásáért kell szenvednie, hanem azokért a bűnökért is, amelyekre Isten népét rávette. Büntetése sokkal súlyosabb, mint azoké, akiket elámitott.*” (EGW: NK. 597,2.)

láltusáján nevető gőgös papok és gúnyolódó csőcselék; a természetfölötti sötétség; a hullámzó föld, a megrepedt sziklák, a megnyílt sírok – jelezve azt a pillanatot, amikor a világ Megváltója kilehelte lelkét.

- E rettenetes jelenetek a valóságnak megfelelően játszódnak le. Sátán, angyalai és alattvalói nem tudják szemüket levenni a maguk kovácsolta eseményekről. Mindenki visszaemlékszik a maga szerepére.
 - Heródes, aki Betlehemben meggyilkolta az ártatlan gyermekeket, hogy megszabaduljon Izrael Királyától;
 - az aljas Heródiás, akinek bűnös lelkén szárad Keresztelő János vére;
 - a gyenge, megalkuvó Pilátus; a gúnyolódó katonák; a papok, a főemberek és az őrjöngő tömeg, akik ezt kiáltották: „Az Ő vére mirajtunk és a mi magzatainkon!”. Mindnyájan látják vétkük szörnyűségét.
- És miközben az üdvözült sereg „Ő meghalt értem!”, kiáltással a Megváltó lábához teszi koronáját, ők hasztalan próbálnak elrejtőzni Krisztus tekintetének menyeyei fenségétől, amely túlszárnyalja a nap ragyogását.” (EGW: NK.)

4. Mi válik láthatóvá akkor, amikor megnyílnak a gonoszok előtt azok a könyvek, amikben Menny feljegyezte a bűnöket, és mit vált ki ez a gonoszok seregéből?

- Amikor Jézus királyiszéke előtt megnyitásra kerülnek a mennyi feljegyzéseket tartalmazó könyvek, és Jézus a gonoszokra tekint, akkor minden bűnük eszükbe jut, és olyan tisztán látják újra, mintha most követnék el.
 - „Meglátják, hol tért le lábuk a tisztaság és a szentség útjáról. Rádöbbennek, hogy gőgjükkel és lázadásukkal milyen súlyosan megsértették Isten törvényét. A megejtő kísértések, amelyeket bűnös életükkel hívtak ki, az áldások, amelyekkel visszaéltek, Isten küldöttei, akiket semmibe vettek, az intések, amelyeket elvetettek, a gazdagon áradó kegyelem, amelyet konok, megátalkodott szíviük visszautasított – mind megjelennek. És mintha tüzes betűkkel íródna nek eléjük!” (EGW: NK. 591,3.)
- „Az egész gonosz világ a menny kormányzásával szembeni lázadása miatt Isten ítélőszéke előtt áll. **Nincs senki, aki ügyüket védené. Nincs mentségük.** A rájuk kimondott ítélet: örök halál.” (EGW: NK. 593,2)

5. Hogyan hat a szent várost körülvevő gonoszokra és az elbukott angyalokra az, amikor Jézus szembesíti őket mindazzal, amit tettek, amely bűnöknek a részesei voltak?

- „A nagy lázadó mindig igazolni akarta magát. Be akarta bizonyítani, hogy a lázadásért Isten kormányzása a felelős... Az összeesküvés elindítója évezredekken át igazságként adta elő a hazugságot. **De most ütött az óra, amikor a lázadás véglegesen meghíusul, és Sátán története és jelleme lelepleződik.** Krisztus trónfosztására, népének elpusztítására és Isten városának elfoglalására tett utolsó nagy erőfeszítésével az őscsaló egészen lerántja álarcát. **A vele szövetszerezők észreveszik a vállalkozás teljes kudarcát.**” (EGW: NK. 595,1.)

- Ez a látványos különbség egyértelmű bizonyágtétel azoknak, akik ekkor támadnak fel, ilyen módon is láthatják, mit veszítettek azzal, hogy elutasították Isten felkínált kegyelmét.

3. Mennyire lesz eredményes Sátán lázító tevékenysége, hogy a feltámadt gonoszokat megnyerje a szent város elleni harc megindításához?

- „Sátán azonban korábbi ravaszságához híven **nem árulja el kilétét. Fejedelemeinek mondja magát, a világ jogos urának, akit jogtalanul kiforgattak örökségéből. Becsapott alattvalói előtt megváltónak tünteti fel magát. Azt hazudja, hogy az ő hatalma hozta ki őket a sírból, és azt igéri, hogy felszabadítja őket a legkegyetlenebb elnyomás alól. Krisztus távollétében Sátán – állításai alátámasztására – csodákat művel. A gyengéket erőssé teszi, és mindenkit betölt a maga szellemével és erejével. Majd vállalja, hogy a szentek tábora ellen vezetve őket, elfoglalja Isten Városát. Ördögi ujjongással mutat a feltámadtak megszámlálhatatlan sokaságára, és kijelenti, hogy vezérükként képes lesz legyőzni a várost, és visszaszerzni trónját és birodalmát.**” (EGW: NK. 589,1.)
- „Sátán csábítása sikerrel jár, és mindnyájan azonnal készülődnek a harcra. A nagy seregben igen sok ügyes ember is van, akik buzgón látnak hozzá a hadfelszerelési cikkek készítéséhez. **Sátán vezetése mellett megindul a sereg.** A királyok és hadvezérek közvetlenül Sátán mögött haladnak, őket pedig a harcosok követik, szakaszokba osztva.” (EGW: TL. 255,1.)
- „Sátán felkészül az utolsó nagy összeecsapásra. A tét a főhatalom. Amíg a gonoszság fejedelme nem gyakorolhatta hatalmát, és nem volt kit becsapjon, addig tehetetlen és komor volt. De amikor a gonoszok feltámadnak, és Sátán maga mellett látja a nagy sokaságot, **reménye újraéled, és eltökéli, hogy nem adja fel a nagy küzdelmet.**” (EGW: NK. 589,1.)
- Amikor Sátán serege megindul a szent város ellen, akkor „Jézus bezárja a város kapuit, az istenteleneknek serege pedig körülzárja a várost.” (EGW: TL. 255,1.)
 - „**Krisztus ekkor ismét megmutatja magát az ellenségnek.** Messze a város felett, fényes arany alapzatú trónon ül az Isten Fia, és körülötte országának polgárai.” (EGW: NK. 590,2.)
 - Ezt követően Jézus fenséggel megszólítja először a város körül felsorakozott gonoszokat, majd pedig a városon belül lévő megváltottakat: „**Bűnösök, lássátok meg az igazak jutalmát! És ti megváltottaim, lássátok meg az istentelenek bűnhődését!**” (EGW: TL. 255,1.)

4. Mit vált ki a megváltottakból Jézus dicsőségének szemlélése?

- „**A megváltottak dicséneke kezdenek...** Sátán hatalmának és gonoszságának láttán a megváltottak most értik meg igazán, hogy csak egy hatalom – a Krisztusé – tehette őket győztesekké. Abban a fénylő sokaságban senki sem tulajdonítja a saját érdemeinek az üdvösséget, saját erejének és jóságának a győzelmet. Tetteikről, szenvedéseikről említés sem történik. Minden ének tartalma, minden himnusz mondanivalója ez: **Az üdvösség a mi Istenünké és a Bárányé!**” (EGW: NK. 591,1.)

III. A bűn világának megítélése

1. Milyen ünnepélyes esemény veszi kezdetét azzal, hogy Jézus a dicsőségének királyiszkében felemelkedett magasan a szent város fölé, hogy az odagyülekezett gonoszok is jól láthatóak?

- „A föld és a menny összesereglett lakóinak jelenlétében **megtörténik Isten Fiának megkoronázása**. Majd a királyok Királya, aki megkapta a legnagyobb méltóságot és hatalmat, ítéletet mond a kormányzata ellen lázadókra, és végrehajtja ítéletét törvényének áthágóin és népe sanyargatóin.” (EGW: NK. 591,2.)
- János apostol erről a jelenetről azt írja: „Láték egy nagy fehér királyi széket, és a rajta ülőt, akinek tekintete elől eltűnnek a föld és az ég, és helyük nem találtatik. És látam a halottakat, nagyokat és kicsinyeket állani az Isten előtt; és könyvek nyitattának meg... és megítéltetének a halottak azokból, amik a könyvekbe voltak írva, az ő cselekedeteik szerint” **Jel. 20,11–12**.
- „A gonoszok megigézve nézik Isten Fiának koronázását. Látják kezében a mennyi törvénytáblákat – a tilalmakat, amelyeket semmibe vettek és áthágtak. Tanúi a megváltottak kitörő csodálatának és elragadtatott imádatának; és miközben az ének hangja végigzúg a városon kívül rekedt tömeg felett, egy emberként kiáltják: 'Nagyok és csodálatosak a Te dolgaid, mindenható Úr Isten; igazságosak és igazak a Te utaid, óh szentek Királya!' (Jel 15:3) – és térdre hullva imádják az élet Fejedelmét.” (EGW: NK. 594,1.)
- „Sátán kövé meredve nézi Krisztus dicsőségét és méltóságát. Ő, aki valamikor oltalmazó kérub volt, tudja, honnan esett ki. Hogy megváltozott, milyen mélyre süllyedt a fénylő szeráf, a 'hajnal fia'! A tanácsból, amelyben egykor megbecsült helye volt, örökre ki van rekesztve. Látja, hogy az Atya közelében dicsőségét elfedezve áll valaki. Sátán látja, amikor egy hatalmas angyal Krisztus fejére teszi a koronát, és tudja, hogy ő kapta volna ezt a megtisztelő feladatot.” (EGW: NK. 594,2.)

2. Sátánnak nem adott Isten lehetőséget arra, hogy visszaforduljon és megtérjen, abbahagyja a bűnös lázadását, rá nem vonatkozott a megváltási terv?

- De igen, Sátánnak is fel lett kínálva a kegyelem, a megbocsátás, de ő mindig elutasította, és csak akkor látta be a hibáját, amikor már késő volt.
- Sátánnak is „eszébe jut régi hazája, amelynek ő is ártatlan és feddhetetlen lakója volt; a béke és a boldogság, amelyet ő is élvezett addig, amíg nem kezdett Isten ellen zúgolódni, és Krisztusra irigykedni. Vádaskodott, lázadott, hazudozott, hogy megnyerje az angyalok rokonszenvét és támogatását. **És amikor Isten bocsánatot kínált neki, ő semmit nem tett saját gyógyulása érdekében.** Ezek az emlékek mind felidéződnek benne.” (EGW: NK. 594,3.)
- Sátán is eljutott oda, hogy megbánta azt, amit tett, az Isten elleni lázadását, az angyalok megtevesztését, ezért ő is bocsánatért folyamodott Istenhez.
- Ez a megbánás azonban olyan volt, mint Júdásé, aki szintén megbánta bűnét, amit tett, de nem a bűn fölött bánkódott, hanem a következménye miatt.

- „**Sátán remegett, amikor áttekintette munkáját.** Egyedül elmélkedett a múlt-ról, a jelenről és a jövő terveiről. Egész teste reszketett, mintha szélvihar rázta volna meg. Ekkor egy angyal érkezett a mennyből, aki szólította és felkérte őt egy Jézussal való beszélgetésre. Jézus ezt megengedte neki. **Lucifer elmondta Isten Fiának, hogy megbánta lázadását, és újra kívánja elnyerni Isten kegyét.** Kész volt visszafoglalni azt a helyet, amelyet Isten azelőtt jelölt ki számára, hogy alárendelje magát az Ő bölcs hatalmának. **Krisztus sírt Sátán fájdalmán, de elmondta neki, mint Isten gondolatát, hogy sohasem fogadnák őt vissza a mennybe.** A mennyet nem veszélyeztetheti. Az egész mennyet megmontaná, ha visszafogadnák, mert a bűn és lázadás tőle eredt.” (EGW: Megv. Tört. 12,3.)
- **Nem azért tért meg, mert látta Isten jóságát, amellyel visszaélt.** Lehetetlen, hogy Isten iránti szeretete annyira megerősödött volna bukása óta, hogy készséges megadásra és boldog engedelmességre vezetne volna Isten törvénye iránt, amelyet megtagadott. **Bánatának oka nyomorúsága volt, amelyet felismert a drága mennyi világosság elvesztésében, és a bűnnek érzete, amely ránehezedett és a csalódás, amelyet akkor tapasztalt, amikor várakozása nem teljesült.**” (EGW: Megv. Tört. 12,4.)

3. Milyen események válnak mindenki által láthatóvá Jézus megkoronázásával, és még azt követően?

- „A trón felett feltűnik a kereszt. Körképszerűen felsorakoznak Ádám megkísértésének és bukásának jelenetei, és a nagy megváltási terv egymást követő eseményei:
- a nyomorúságos környezet, amely a Megváltót születésekor fogadta; a gyermek Jézus engedelmsége és szerénysége; keresztsége a Jordán vizében; pusztai böjtje és megkísértése;
- ahogy szolgált az embereknek, a menny legdrágább áldásait kínálva nekik; jótékony és irgalmas cselekedeteivel zsúfolt napjai; a hegyek magányában imával töltött, átvirrasztott éjszakái;
- az irigykedő, gyűlölködő, gonosz cselszövések, amelyekkel jótetteit viszonzták; a megdöbbenő, megmagyarázhatatlan vívódás a Gecsemáné-kertben az egész világ bűneinek nyomasztó súlya alatt; a gyötrelmes éjszakájának félelmes eseményei;
- ahogy kiszolgáltatták a gyilkos csöcseléknek; ahogy ellenkezés nélkül tűrte, hogy elfogják, miközben legkedvesebb tanítványai elhagyták, és foglyul ejtői Jeruzsálem utcáin durván hajtották;
- ahogy az Isten Fiát diadalmasan bemutatták Annásnak; ahogy a főpap palotájában, Pilátus törvénytermében, a gyáva, kegyetlen Heródes udvarában gúnyolták, sértegették, kínozták és halálra ítélték – mind elevenen lejátszódik.
- Majd a végső jelenetek tárulnak a hullámzó tömeg elé – a Golgota felé vezető utat taposó türelmes Szenvedő; a kereszten függő mennyi Fejedelem; a ha-